

Po konfiskaci opravené vydání.

tramp

č. 6

kč 1

— Nejčkon vylezete támhle na ten kopeček, a esli je tam nepřítel, tak tam zůstanete a esli nejní, tak se pro mě vrátíte a hurá na něj!

Heleď, Mařeno, tebe tak vykrát v tombole, tak si vemu rači notes.

Jote.

franta šerit:

mravoučná povídka

Slyšíte, kamarádi, ty hlasy, jez volají: „Budte hodní a nebuďte na vas útočeno, buďte slašní a nebuďte vam spíláno“? A ostatně už je to dosti dlouho, co jeden filozof hlasal, aby se neodpíralo zlu, jez se pak stráví samo, ale lidé nechteji jen tak lehce uvěřit prorokům, i když maji pravdu.

Tak v Indii trpi miliony pod utiskem hrstky lidí. Tyto miliony pozvedly pojednou svoje hlavy a bylo slyšet hlasy: „Je to nutné?“ A tu povstal muž sladkého hlasu s odleskem nebeské záře v očích a vztahna ruce děl: „Bratři moji trpici, nekřičte tak nahlas. Nerozčílujte se, ať snad dokonce neteče krev. Modlete se a zpívejte žalmy, neboť budete jistě vyslyšeni, vždyť to každý musí uznat, že jste v pravu.“

Oni ihned poslechli a obíekli na sebe řízy barvy bílé, kterážto barva je barvou smuteční tam na východě, a chodíce po březích moře i po ulicích, zpívali. Byl to krásný zpěv a utlačovatelé jej posloachali se zalíbením a chodili i jezdili kolem a bavili se nadmiru. Tu pravil prorok s odleskem nebeské záře v očích: „Bratři, ono to nejak nepomáhá, musime trochu přidat, ale víc už nesmíte. Slibte mi, že poslechnete.“ Oni slíbili a on jim dovolil, aby šli a zamezili prochazení a jezdění těch utlačovatelů tím, že si lehnou na koleje před těmi vlaky, na ulice před jejich vozy, na zem před jejich nohy a tak prý bude dosaženo cíle bez krveprolevání. Zpívat mohou při tom take, ale nic víc. Jenom ne žádné rozčilování, ať — proboha — neteče krev.

Poslechli ti mužové v bílých řízách a tak zpívali na bříše a utlačovatelé měli po jezdění. Ale, kamarádi, vite, co udělali ti indiští tyraní těm dobrým lidem, pěticím písně ponure? Poslali na ně tyhle zlé indické policajty, co maji ty pendrekky, nebo jak se tam tomu říká a indický policajt je moc zlý člověk.

Řezali do těch zpěváků a krásně jim to plácalo, protože, leži-li člověk na orise, o její, to se to mydlí. Tu přestali ale muzové v bílých šatech zpívat a volali ať vají a rychle vyskakovali na nohy. Ale to dopadlo ty zlé policajty, jimž ty pendrekky tak hezky přiléhaly a začali je řezat do huby. Ti nešťastníci zapomněli hlasu vůdce, jenž děl: „Neodpírejte zlu.“

Omluvme je tím, že nebyli dokonali, ale trest se přece jen dostavil. Když mělo několik jich přeražený nos nebo vyražený jenom nepatrný počet zubů či trochu uražené ucho, přestali dbati slov vůdce s odleskem nebeské záře v očích a počali rukama chytat za ty pendrekky a to neměl vůbec dělat.

Rozčílili se zli indiští policajti, vytrhli browníngy, jez nosí, a — krach — krach!

Zlá věc je browníng v ruce trestajci. Dopředu leťi kale, nastranu prázdňá patrona a nová ihned vskočí do hlavně, aby, podrážděna prstem, znovu praskla a radostí si poskočila, když se komická figura v bílé říze zvrhne a drží se za břicho a křiči tak legračně. A tak to šlo — krach — bum! Mrtví šli do země a živi do vězení, a já jsem tak unesen pohledem a pohnut, že už nevím, jak z toho a končim mravoučnou naukou. Kdo chce bit psa, najde si lehce klacek, ale to vás nesmí rozčílit, nevěřte to.

Až půjdete někdo na tramp do Indie, lehněte si tam pěkně na břicho a jenom buďte slušní a uvědoměti loyálně a neodpírejte zlu. Ono by se pak řeklo o Č. S. trampech, že nemaji tolih ukázněnosti, tolik slušnosti a tolik nrodni obětavosti, aby svoje zadnice půjčili na chvíli za tanclac pro pendrekky indických policajtů.

Dyž sem byl v Turecku, tak sem viděl fakíra, kerej se nechal zahrabat na tejden do země. A vydržel ti to jakoby nic.

To je toho. Já znám fakíra, kerej už je v zemi 10 let.

Didl. Nemluv nepravdu.

No, bať, bať. Pravda sama. Von dostal malárlil a natáh brka, tak co s ním měl dělat. Jote.

Zdarma

Gézy Včeličky: „Pešinou snů“ nebo
Standy Dervíše: „Dva roky v polepšovně“
obdrží každý, kdo získá pro „Trampa“ nejméně pět nových předplatitelů a zašle od každého předplatné aspoň na měsíc předem. Případně obdrží knihu, vyrovnají-li předplatné složenkou.

„Tramp“ vychází týdně. — Jednotlivé číslo 1 Kč. — Předplatné ročně 42 Kč, půlletně 24 Kč, čtvrtletně 12 Kč. — Majitel a vydavatel Trampské vydavatelské družstvo v Praze, zaps. spol. s r. o. — Redakce a administrace Praha I., Karlova 14. — Telefon 24665. — Tiskne a expeduje „Rota“, akc. spol., Praha I., Lillová ul. 13. — Filialní administrace pro Velké Brno: Brno, Nádražní 2a. — Filialní administrace pro Pterov: Pterov, Skodova n. 13. — Filialní administrace pro Bratislavu: Bratislava, Štúrova ulice č. 6. — Za redakci odpovídá Karel Melišek. — Novinová sazba povolena č. 290.458/VII—1930.

věstník státních trampů.

Osada trampů „Jana Husa Komenského“ pořádá 30. února 1999 potlach v reprezentačním domě v Jogurtovém sále, pod protektorátem ministra zbytečných záležitostí. Potlach zahájí generál Pečený.

Program:

1. Plynový dýchánek (syrečky).
2. Bubnová palba (ventilátory v činnosti!).
3. Vrcaj, dívka... Zaspívají trampky Olga a Fráňa Šamotková z osady „Mayerling“.
4. Římské orgie; předvede subalterní odbor osady „Jan Jiskra z Poděbrad“.
5. Zoologická zahrada; účinkují délesloužící trampové z osady „Václava Josefa Klofáče“.
6. Holka neznámá... Zaspívá Bill Stín s Nasťou, osada „Mladých snů“.

Po vyčerpání programu bude přednáška Beneše Třebízského: Jaký vliv mají poluce polárního medvěda na mírovou konferenci v Ženevě. Dále bude čtení Kvítka z čertovy zahrádky, načez Lyžařský klub mladých snobů přednese své zkušenosti z bratrské Francie. Potlach ukončí primátor Ditrich mohutným: Skol-ho!

dýchánky
budoucích

trampů!

Je blbé, že padouři „špinavou“ myšlenkou nás chtějí „očistit“.

Lid, který má špatné vůdce, ví o tom a neodstraní jich, sám je špatný.

kousky pro pana ministra vnitra

— stojíme pevně všichni za jednoho a jeden za všechny — osada neutrálů
— ovšem, vaše starost nenese se úmyslem, pomoci této mládeži z hladové krise, z krise nezaměstnanosti a z bídy,

11 ostravských osad

— žádáme jako občané republiky čsl., aby dle republikánské ústavy byla tato respektována a nikoliv aby svoboda byla výsadou určitých vrstev, neboť v ústavě samoitné je psáno, že výsady třídní, rodové a pohlaví se neuznávají —

160 podpisů na resoluci z Budějovic

— proto vidíme v zákazu pokus, omeziti pobyt v přírodě a dovoliti jej jen pro členy organizací, které budou prováděti předvojenskou výchovu —

spojené osady brdské

— prohlašujeme, že trampové, v katastru naší obce se zdržující, nezavdali nikdy příčiny k nějakým stížnostem se strany občanstva, naopak, jsou od občanstva naší obce sympaticky přijímáni —

obecní úřad Štířín

— nemyslíme, že tímto protestem docílíme nějakého úspěchu proti chystanému zákazu, nýbrž dáváme jen na jevo, že se nenecháme nijakým zákazem potlačit a zotročiti. Svoje požadavky si vybojujeme —

frunze-turksib, Most, hlemýždi, Žižkov

— chce lid pracující připravit o volný život, o zdravější směry a chce se starat o to, aby nemocnice a hřbitovy byly přeplněny — chudými — zvláště když místo trampingu má být prováděna předvojenská výchova, proti které protestujeme zároveň —

● — stavíme se do řad těch, kteří povedou boj proti připravovanému zákazu, proti falešnému papouškování v tak zvaných socialistických časopisech a proti předvojenské výchově, která nám chce uzmout tu krátkou dobu v přírodě a udělat z nás poslušný kanonenfutr pro příští imperialistickou válku — proti organisovanému útoku, organisovaný protiútok!

● — protestujeme co nejrozhodněji proti zamýšlenému zákazu trampingu a zavedení předvojenské výchovy a prohlašujeme, že není moci na světě, která by nás donutila k respektování zákazu —

● — prohlašujeme solidárně s ostatními, že v případě uskutečnění se chystaného zákazu od trampingu neustoupíme a budeme dále žiti podle svého —

● — jest velice smutné, že podobný návrh mohl býti v denních listech uveřejněn a dokonce snad o něm hlasováno, když po celotýdenní dřině v jediný volný den můžeme se osvěžit a snad nemíní navrhovatelé podobným návrhem navléci nám uniformu a zavést režim, panující v Itálii a Polsku, který stále přibíjejí na pranýř

old michigan a novgorod v Poděbradech
pane ministře, to jsou pouze vzorečky. Ostatní obdržíte franco prostřednictvím
trampského obranného výboru. V plné účtě

tramping-club Strakonice

rozzradostněná redakce.

Carihrad, 19. ledna 1931.

Už se tomu i ti Turci smějí; naši velcí páni dovedou se o vše možné starat, jenom ne o to, čeho je třeba. A v poslední době jeví velký zájem o nás — nevíte se, křik a rámus dělá reklamu a o nic jiného jim nejde! Kšeft je to všecko, ať v politice, nebo tisku, nebo reformách. Udělat reformu v nezaměstnanosti, nápravu v příčinách bídy a krise, na to jsou hloupi! A učim-li mnohý z nich za šesták dobře, za korunu na druhé straně svou netečností a lhbou spekulací ztratí! Ale je populární, každej o něm mluví, že udělal za šesták dobře. Představte si, kluci, kdyby se nějakýmu „starostovi“ podařilo zneemožnit trampingu. Byl by to jistě národní hrdina, v dějepisu by se o něm děti učily. Ale vždyť je to k smíchu! Nás n i k d o nevyhubí! A ten smích? Dosud každému jsem se vysmál do očí, sebevědomě, s vědomím práva, a s jistotou „marném namáhání!“

Dostáváme občas do ruky české noviny, a litujeme vždy, že nejsme mezi vámi. Ale jste sami, je vás dost! Je nás víc než 50.000, a věřím, že až budou chtít nějakým zákazem vylízt, půjdou všichni. Kluci, já myslím, že jste v republice, snad v demokratické republice, ne? A jsou mezi námi jednotlivci, o nichž málo kdo ví. Nemíním žádné „vůdce“, ale až to „bude lítar“, tedy ti páni starostliví se budou dívat! Ty jejich snahy? To je závist! Závidí nám náš smích a veselí. Oni ví, že tou naší písničkou zapomínáme na tu bídu, na tu faleš a „slušnost“. Od toho utíkáme každou sobotu, do lesů, k ohňům, kde je té pravdy daleko víc! Musel bych dlouho psát, ale dovedl bych všechno každému vysvětlit, ale Vám všem chci ještě říci toto:

Zádný člověk není absolutně „správný“, chyby má každý; slušnost a mravnost jsou pojmy moc relativní — vždyť mezi námi často „neslušná“ nadávka je výrazem srdečného kamarádství. A učiní-li někdo něco špatného v pravém slova smyslu, ví to sám, zastydí se sám před sebou; a takových případů mezi námi mnoho není — aspoň ne tolik jako u pánů umravňovatelů! A le-li si každý z nás vědom svého správného jednání, pak můžeme se hrdě hájit před všemi. Neboj se nikdo! Mě ani tisíc četníků nepřesvědčí, a každý z Vás se musí umět uhájit. Snad pak se zastydí a nechají nás na pokoji, a když ne, tedy ať ukáží co umí, ale: Nás nikdo nevyhubí! Zdravíme Vás všechny, i celou redakci a kluci, jen do toho! Ahoj!

Lasička a Kučera,
za osadu „Batalion“.

Otouze šerif
os. Medvědí, t. č. Istantul-Galata.

Kamarádi, pořád se jen hádáme o politice, zda má být tramp při ní neb bez. Můj názor jest tento. Kdysi za lepších časů utíkali jsme do lesů jen před zbytečným panáčkováním a fangličkováním. Každý z nás utekl jen proto, aby viděl kolem sebe něco pravého a nefalšovaného. Na nikom jsme nic nechtěli, jen trochu klidu. Ale časy se změnily a my jsme vzrostli. Toho se zalekli různé ty společnosti a začali do nás bít a házet nám bláto na hlavu. A tu u těch největších idealistů vyskytla se otázka: proč. A jak to bývá v lidské povaze, začali jsme ohledávat svého protivníka. A výsledek, trochu prohnílych morálních hesel zakrytá ta nejbídnější lidská faleš. Proto volám k vám: Kamarádi, žádné obcházení, a pokud každý z nás může, do pačourů hej rup.

Brumlal.

Zakázaná trampská schůze
v Lukách pod Medníkem.

Na neděli odpoledne byla svolána do Luk veřejná schůze trampů a místního obyvatelstva, na níž mělo býti protestováno proti chystanému zákazu trampingu. Schůze však byla okresním úřadem v Jilovém zakázána z důvodů udržení klidu a pořádku a z obavy, že na schůzi mluvilo by se proti vládě a státní moci!

Celá obec byla četníky obležena. Několik jich patrolovalo po vsi a ostatní byli poschováni v okolních lesících. Ačkoliv četníci dům od domu upozorňovali místní občanstvo, že se schůze nekoná, a trampy, jdoucí na schůzi, vraceli, přece jen účast dostavivších se dokázala, že schůze byla by opravdu veliká.

Zajímavé je, že četníci zabavili i listiny s podpisy místních obyvatelů a trampů, na nichž bylo protestováno kromě proti zákazu trampingu též proti předvojenské výchově a zakazování schůzí.

všichni, kteří nesouhlasíte se zákazem tram- pingu, všichni, kteří si nechcete nechat vzít kousek té svobody, přijďte v pátek, 6. února

do nár. domu v karlíně

kamarádi!

Jest na nás připravován rafinovaný útok. Tož tedy Ahoj! — prudký protiútok.

Zakládejte osady, ať rostou jako houby po dešti. Bude-li nás hrstka, smetou nás, budeme-li pevná, dobře organizovaná masa, smeteme my je. Rozšiřujte tisk. Nejbližším heslem musí se stát: Tramp do každé díry... A hlavně pište trochu určitěji. Tramp musí přestat být časopisem, do kterého chodily by se vyplakati sentimentální dušičky, když je dívka nechce. Tramp musí se stát časopisem nejen obranným, ale i útočným.

Proveďte změny ve struktuře osad. Tramping jest ve svém jádře kolektiv. Kolektiv nemůže vyhovět dnešní šerifství. Je to příliš individualistické a anachronistické. Dejte vedení do rukou bojovných výborů, utvořených z energických a cílevědomých kamarádů. Blížíme se době, kdy bude potřeba nejen se bránit, ale i útočit. Jest potřeba mluvit řečí nanejvýš jasnou. Franto Šerife, jest na tobě také, promluvit, zanech již slovní akrobacie, neznám tě sice, ale zdá se mi, že jsi inteligentnější, než se děláš, že vidíš dále než do osad a kotlíků s grogem. Připoj se! Připojte se, kamarádi, vůbec! Za jednu ránu deset a pěkně slepených. Venca Brouk.

Kluci a dívky z Náchodska a Hradecka, kteří jste mým názorům blízcí, pište mi do redakce pod značkou Venca Brouk.

sinkule:

zadržte!

Kamarádi, dovolte mně, vku samotáři, říci také slovo do hrnců se protestů proti státem zamýšlenému zavedení tramp. rezervací a předvoj. výchovy. Snad mému názoru bude popřáno místo; nečertěte se, že s vámi nesouhlasím! Víte vlastně co to je rezervace, nebude-li to lepší než dosavadní stav nevázanosti a věčného honění po cizích pozemcích? Když přijdeme do hospody, jsme pány, dokud na to máme, že jo? A to je klíč k problému. Udělejte z trampingu část národního hospodářství. Hned to vysvětlím příkladem. A ovšem, že musím pro vzor do Ameriky; dala nám totiž nových myšlenek! Cetil jsem to v jednom ročníku „Skauta Junáka“. Český vůdce navštívil americké bratry v romantickém Texasu a vypravuje o trampské rezervaci asi toto: Reservace pro camping a skauting je starou neprosperující farmou, darovanou skautům. Jako vše, i toto je vedeno americkým obchodním duchem. Kraj cowboyů, divoký, drsný; větší část ohrazené plochy zabírá prerie. Není na ní Indiánů ani bývolů, ale našel by se tam možná ještě stepní svišť. Čtverhran rázovitých srubů obkličuje široký dvůr s udupaným drnem, přeplněným stany a boudami. Pod prkennou verandou vyvávají najatí kuchafí levné porce prostých táborových jídel. Je tu bufet s cukrovým a zmrzlinou a kantina, kde dostaneš vše od pohlednice do posledního kolíku ke stanu a zvláště výběr konserv a sucharů. Oblíbená je pukavá kukufice. Výstavní srub náčelnictva a správy označen je obrovskými totemy. Jako příšerné máje indiánských tanců kolem mučednického kolu šklebí se fezanů grimasy v odlesku ohně uprostřed dvora. Prší-li, je menší táborák na ohništi verandy náhradou. Zpěv doprovází někdy hra. Někomu to připadá jako koncert Armády Spásy Vskutku Evropan bývá zaražen, ba dojat výběrem písní, v nichž není stopy po frivolnosti, sentimentální touze do dálav světa, jen bujaré nadšení mládí a prosté zbožné písně. Amerika má tolik sekt a vyznání, že se nemůže víry přesytit, má vždy volno si vybrat a zbožnost je tu vrozena jako bussines. Je tu dráha lehké atletiky, krytá hřiště a courty, training boxerů. Je tu ohromný betonový bazén, ozivený jasotem a křikem her a potápění za dozoru plavčků. Instruktoři vedou kursy košíkářství, řezbářství, práce z kůže, stopování i střelby. Za budovami krčí se houšť u potoka, kde je volno střelit. Vyhubené ptačvo a králci rozmnožují se přes zimu podivuhodně — je to jediná voda v okolí. Den začíná zvukem polnice. Za pozoru a pozdravu všech stoupá vlajka na stožár — a večer klesá za zvuku Jankee Doodle. Jak tklivá je tu úcta k vlajce a svobodě Americe! V den národního svátku otvírá kantina bedny slepé munice, raket a prskavek a celý den hřmí tábor střelbou. To je něco pro chlápce, jak jim září oči! Jen trafika a výčep tu nikdy neexistovaly. Zde dávno přežili barbarské doby karbanu, chlastu a kouření. A sem můžeš kdykoliv chceš, na weekend, nebo na dovolenou, nebo zotavenou, jen napsat a připraví ti pokoj ve srubu, chatu či stan, pro osobu, pro rodinu, pro partu nebo oddíl. A to vše za dolar a pár centů! I zde je platno zlaté heslo Ameriky: Peníze jsou jediná poctivá věc na světě! — Zde máš, táborníku, skaute, trampe, vše, na co máš chuť — a peníze. Chudí chlápce se tu přidružují ke kroužkům bohatších. Není hanbou posloužit za odměnu, vyhovět přání, nebo dobronyslnému rozmaru. někdy — jak veselí — i kanadskému žertíku! A tak se tu často chudšas profluče bez vlastní útraty, je-li trochu čipernější. Není to pro nás ideál? Žádné samoty se steskem a vztekem, žádné šrůtky se zákonem a statkáři. Už se trampe šetří, vydělávat a účelně a plánovitě užívat. Máte jméno amerických měst a států na štítech chat; Amerika budíž vám heslem: ať žije rezervace, prohibice, ractoualisace a mobilisace! Ano, to ještě nesmím zapomenout. mobilisace mládeže k předvojské výchově. Prosim vás, nestráste, ono to není tak hrozné! Já si už jako malý kluk hrál radši na vojákky než Indiány, na vojnu jsem šel sice nejistě, ale rád vzpomínám! Jadrné pochody naší kutálky, řízné povely. švihlé cviky na vzduchu, otcovská péče důstojníků i páni rotmistrů. cetai nám nikdy nefekli křivé slovo — ani nesměli! Osvěta, ranní půlhodinka, manévry — jo, to byl život! A dodnes na čundru házím kameny, abych nezapomněl dát handgranátu rotaci. Dodnes se mnou skube, když pod okny všikne trumpetů! Ještě často prosím vojáky, aby mi půjčili mašinkvár a vysvětlili novinky, zkusím obtahovat a raduju se, že mám ještě dobrý zrak! A v noci tisknu k sobě neviditelnou pušku, nabílím, pálím, až se probouzím, jaký to byl živý sen. Venku nocuju jen na tvrדם a místo chaty mám zemljanku, mistrovský kousek, zákop z ničehož nic, rukama! A co bych dál povídal. Já vím, že zůstane můj hlas hlasem volajícího na poušti. Kluci, dyk si nerozumíte! Kdyby přišla jednoho dne výzva: Trampové napřed! — dobrá by byla předvojačina. Třeba malí, je nás fura a ukázali by sme to Orlám, Sokolům i Nár. gardě: Tramp-průkopník, tramp je vždycky první — ale když mi nikdo nechcete rozumět!

tramp s puškou

Zpívá se jako: C. k. polní maršálek ..

1. Ač staletý mír nám chce
osud zachovat
přes to nutno národ
k válce vychovat.
Tak až zase po jaru
slunce začne hrát,
budou si trempři
na vojáky hrát.
Kedsky
složí hezky
vlasti na oltář.

Refrain:

Až slunce začne svítit po jaru,
dají ti pušku, vezmou kytaru
na Librajdě i Medniku
budou ti vloukat taktiku
a tam, kde písně zněly po roky,
teď budeš cvičit s puškou přiskoky
kde kdysi k hvězdám
plály ohně rude
svoboda trampská plakat bude.

2. Když tramp s tornou toulat se
muže po lese,
pušku k tomu lehce
také unese.
Když kytara o lásce
nesla píseň tmou
proč by neunesla
píseň válečnou?
V dále
oheň palí
smutná pláče squaw...

Refrain:

Až slunce začne svítit po jaru,
vezmu jen pušku, zahod kytaru
na Librajdě i Medniku
už se pořádně taktiku
a tam, kde písně zněly po roky,
už se jen pilně s puškou přiskoky
když jednou ti už v ruku vtiskl pušku,
najdi si sám, co vzít na mušku!
Frant. Němec.

Mo rikin:

tramping nebo kořalna?

Časy se změnilý hooné. Dneska paďourí celé repu-
bliky sledují každý náš krok. Už nemůžeme říci, že se
na ně vyilákáme, poněvadž musíme s nimi bojovat
o naši existenci. Tramping dostává obsah velkého soci-
álního hnutí pracující mládeže. Náš program, nadšené
kamarády přijímaný mluví o tom jasně. To neznamená,
že se staneme politickou stranou, že se vzdáme našeho
způsobu života, zahodíme kečsky, stan a kytary do sta-
rého haraburdí. Nikoliv, to nám v boji nepřekáží. Avšak
bezpodmínečně a navždy se rozcházíme s těmi, kteří
v trampingu nedovedli nic jiného, než si ožrat do ně-
moty kušnu a tropit prasečiny. Rozcházíme se s nimi,
neboť jejich tramping je v podstatě nejhnusnějším
paďourstvím, jejich vystupování dáva paďourům zbraň
proti nám.

Trampské vydavatecké družstvo a redakční kruh
časopisu „Tramp“ rozhodl se přerušit veškeré styky
s bývalým kamarádem Bužírem a toto rozhodnutí ve-
řejně oznámí všem trampům. Proč? Na kolínskou sle-
zinu přišli i netrampové, pracující mládež, občané
z města. Přišli se podívat, kdo jsou ti trampové, zda
jsou to opravdu taková zvířata, jak je líčí „Národní po-
litička“, agrární listy nebo Stříbrného noviny. Z něko-
lika set přítomných kluků pouze Bužír smažil se
dokázat, že má „Politička“ pravdu. Ožral se na siezíně
pod obraz, dělal přes napominání kamarádů největší
prasečiny a nakonec napadl zcela bezdůvodně jednoho
dělníka. Na štěstí dělník měl velmi tvrdé ruce a Bu-
žír po prvním políčku se obrátil vzhůru nohama. TVD
i redakční kruh „Trampa“ si řekl, že takovéto lidi ne-
budeme ve svých řadách trpět ani minutu. Ať jdou
s těmi, kteří organizují „nepolitický“ zábavný tramping,
ale mezi námi nemají místa.

Tramping není kořalna.

„Jéjei, ty nák kulháš? Jak se ti to stalo?“

„Vidíš támdle ty schody?“

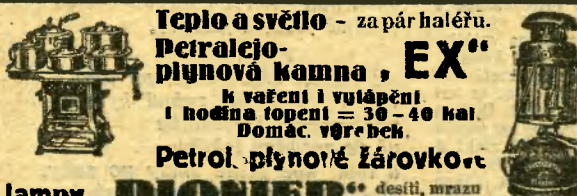
„No, vidím.“

„Tak ty sem včera, dyž sem šel z hospody, bohu-
žel neviděl.“

Redskin ze „Seamewu“.

NOVÉ OBJEDNÁVKY.

Hudson (Hostomice) dalších 10, Mate-
Vyvrženec (Rokycany) další 3, Bratrstvo
Smrti (Brno) 5, trampové z Frýdku 5,
Nový Bydžov 10, Juno z Waldenu 12,
Gumarádi 8, Šefe dalších 25 předplati-
telů, Jerry ze Zlatého opojení dalších 10
(již 35), Joe námořník, Příbram dalších
12 (již 21) a 152 různých předplatitelů.

Teplo a světlo - zapár haléřů.
Peralejo-
plynová kamna „EX“
k vaření i vytápění
1 hodina topení = 30 - 40 hal.
Domác. vřecák.
**Petrol. plynové žárovko-
v. lampy „PIONIER“** desíti, mrazu
větru vzdorné
1 hodina svícení 200-300 svíček = 12-15 hal.
Stálá výstava a bezzávadné předvádění.
INTERA, Praha-Karlin, Krá ovská č. 56

Vedlejší příjem

pro každého bez zvl. znalostí po svém zaměstnání. Pište ještě dne
lístek. Brož, Kardaš. Řečice, Čechy.

Tramp Teddy poudá v lékárně:
— 'sím vás, kolik stojí jeden
gram radia?

— Milion korun.

— Hergot, to né, to mi radši
dejte za padesát halířů cukroví.

Redskin ze Seamewu.

Šel Sam lyžovat. Spřážděl se stráně. Dole se mu
rozjely nohy a spadl. Vstal, sundal lyže řka:
„Dvěma pánům nelze sloužiti“ a šel na pivo.

Jim.

V hygienické holíně.

Host: „Jak to, že máte napsáno: Hygienická holína
a plíváte na mýdlo?“

Holič: „Právě proto, vašnosto, my tady máme
tyiovou vodu.“

„Ty máš nák vopuchlou hubu.“
„Se neřiv, skočil sem si na jednu tvrdou a mlu-
vilo se tam tak vybraně, že mne hanba fackovala.“

Rosie.

Trampské kanadky
originál anglický Dul-box
**Kč 178'-
až 198'-**
Jaroslav Bohata
Smíchov.
Protí Křižecí.
Těž poštou na dobírku, **vyplacené.**
Udejte číslo noby

Boxing & Atletika & Football

— Tak se podívej, jak se ty paďouři všude roztahují.

To jsme, konečně, čekali.

Na poslední boxingmatch Franty Nekolného v Lucerně odepřeli nám pan Hruban s panem Kaisrem redakční vstupenku. Předpovídali jsme to již v posledním čísle, kde byl uveřejněn překlad z berlínského Box-Sportu, který se nesměl objevit v žádném časopise, jehož redaktoři se mohou usadit kolem ringu.

Ty tisíce našich čtenářů, odevzdávajících pánům managerům desetikoruny, si toto jednání jistě zapamatují.

Trampské lyžařské závody Osady Údolí Děsu, dne 8. února 1931 v Srbsku u Berouna.

Závodní řád:

1. Závod jest závodem tříčlenných osadních družstev. Vítězů mužstvo, které docílí celkového nejlepšího času. Za závodníka, který nedojede, bude mužstvu připočten čas posledního závodníka, který vůbec dojel, zvýšený o 10 minut. Docílí-li dvě mužstva stejného času, vítězí mužstvo, jehož všichni členové závod ukončili. Budou-li i taková mužstva dvě, vítězí to, jehož první dojezdící závodník docílil lepšího času. Každá osada může vyslat i několik družstev. Současně jede se závod jednotlivců, do kterého se může přihlásiti kdokoliv a do něhož budou současně klasifikováni i členové osadních družstev.

2. Trať vede od lesička pod Údolím Děsu nahoru hotelu k myslivně, k Tobolce, cestou ke Kornu a dolů zpět k lesičku. Trať projede se dvakrát. Celkem měří trať asi 2x4 km. Každý závodník jest povinen jeti přesně označenou trať a projeti na trati umístěnými kontrolami, kde obdrží lístek v jakém pořadí kontrolou projel. Lístky pak nutno u cje odevzdati. Značky i kontroly budou umístěny nápadně a tak, aby žádný nebyl zdržen.

3. Každý účastník se závodů na vlastní nebezpečí.

4. Vklad. Přihlásiti je možno mužstva i jednotlivce kdykoliv na dole uvedenu adresu, nebo v den závodu nejdéle 1 hodinu před startem v osadě v chatě Harward. Za osadní mužstvo jest nutno složit vklad 10 Kč. Každý závodník, který chce býti klasifikován do závodů jednotlivců, musí mít číslo, které bude vydáno proti zaplacení vkladu do závodu jednotlivců, t. j. 2 Kč. Kdo by dojel bez čísla, nebude klasifikován do závodů jednotlivců. Vklady nutno složit před startem.

5. Případné protesty nutno podati nejdéle 1 hodinu po ukončení závodu předsedovi závodního výboru. Výbor pak rozhodne o protestech ještě v den závodu s konečnou platností.

**Vázané ročníky 1930
budeme prodávati po
15 Kč.**

Objednejte p ř e d e m!

6. Cenu: Pro vítězné mužstvo věnovala fa. Sport-Farkač, Smíchov, putovní pohár: „Pohár Údolí Děsu“. Pro vítěze závodu jednotlivců věnován byl putovní: „Pedrův pohár“. Mimo to obdrží prvých šest závodníků jakož i členové prvých 2 osadních mužstev po plakétě, která se stává jejich majetkem. Ceny budou rozdány na večírku, který osada Údolí Děsu uspořádá v Praze do 4 neděl po závodě a jehož konání bude všem účastníkům včas oznámeno. Tamtéž bude předveden i film závodu. Poháry jsou putovní a získá je definitivně mužstvo či jednatel, který dobude poháru dvakrát po sobě či třikrát vůbec. Poháry budou vystaveny u fa. Sport-Farkač, Smíchov, a to 14 dní před a po závodě každého roku.

7. Přihlášky ústní nebo písemné řidte na adresu: Josef Farkač, Smíchov, Štefánikova 22.

Český lev — pan Kaiser.

Dostáváme toto upozornění z řad borců-amatérů, kteří správně považují náš časopis za jediný, který jim je uveřejní.

Č. U. B. A. povolila panu Kaiserovi, manageru známých boxerů-profesionálů pořádání amatérského boxing-matche v Radiu. Tímto povolením zatahuje se i slibně se rozvíjející náš amatérský boxing do rukou jednotlivce, kterého nezakryje firma „Český Lev Vinohrady“. Borci-trampové protestují proti tomuto jednostrannému povolování amatérských box-matchů, zavazují se odmítnouti start na tomto večeru a vyzývají sympatisující kamarády-boxery k následování.

Trampové-amatéri boxeři.
Berber.

Levně na Krkonoše.

Abychom umožnili kamarádům lyžařům levné zájezdy na Krkonoše, Krušné hory a do jiných středisek zimních sportů, jednáme právě s autobusovou společností o pravidelnou každosobotní a nedělní dopravu. Jízdné přibližně na Krkonoše 40—50 Kč tam i zpět a v příštím čísle „Trampa“ uveřejněny budou již přesné dispošice. Informujte se předem v redakci! Telefon 24665.

Tudle měli olomoučtí Oldskauti schůzi. Právě br. vůdce: „Teď je nás 10, no a eště 90 a bude nás 100.“

V jednom olomouckém klášteře mají mniši mnišky. A to jde?

Kamarádi, na osadu vezměte jen výbornou dršťkovou polévku v kostce

„Perfekta“

Ve dvaceti minutách vařená. Žádejte všude!!
Baliček na 3 porce za Kč 3.—. Továrna
Karlín, Zahradní 7. Tel. 29414.

V pátek, 6. února všichni

Povídal tuhle jeden mravokárce z Politicky partě hnusných trampů, čtoucích Trampa: „Když už pěstujete srandu, tak aspoň ušlechtilou.“

- Jardo, co brečíš?
- Ale, já sem plival na přednostu.
- A proč tak řveš?
- No jó, dyť já sem ho ani jednou netreřil.

Přišel na kolínskou slezina taky Franta Kareš. Šel si prohlídnout Kolín. Přišel k Labi. Zadíval se chvíli zadumaně na Labe, pak přistoapil k nedaleko stojícímu pánu, slašně pozdravil a prál:

„A ted' mí, pane, vysvětlete, proč tady tomu říkaj Labe, dyž u nās v Praze tomu říkáme vodjakživa Vltava.“ Berber.

Jolly šel na tramp. Přijde do osady a povídá: „Vono to holt nejní nic platný a já si musím dát ty kanadky spravít. Voni ani vlastně žádnou podrážku už nemaj a člověk cejtí každej kamínek.“

Sedne si a chce se zout, ale místo toho zděšeně zařve: „Ježíšmarjá, dyť já sem šel celou cestu ve fuseklích!“

Jote.

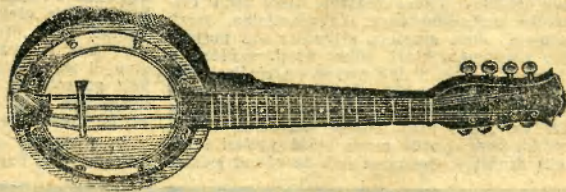

- Proč mě propouštíte pane mistr? Dyť ja jsem nic neudělal?
- Právě proto!

Osada „Tři blbých koster“ je tak malá, že dyž osadníci si chtějí svařit mlíko, musejí s tím jít před čajdu, aby jim ji škraloup nenazdvih.

Morgan ze „Seamewu“.

Přišel dobrý tramp Franta na policejní ředitelství hlásit konání zábavy. „Máte taky hlášené hasiče?“ ptá se komisař. Franta poslušně odpovídá: „Prosím, ta zábava je v Odborovém domě na Perštýně...“ Na to rychle komisař: „Jo, tak to nemusíte hlásit, tam jsou hasiči vždycky.“ (Skutečná událost.)

Kamarádi!

Nejlepší kytary, banja a mandoliny, koupíte u fy. ANTONÍN KONRÁD, Praha II., Na Zbořenci 15. Veškeré hudební nástroje! Doporučujeme!

**Desky na ročník Trampa 1930
budou k dostání asi po 5 Kč. Objednejte ihned!**

na potlach do nár. domn v karlině

— Co to, Franto, že tě vede četník!? Co si proved? —
— To se mejlíš, to mě nevede, von mě jen nese pušku, já du střílet zajíce!
Dandy.

„Polévka byla přesolená špína, zelenina bez chuti, pečeně připálená — a k vůli tak mizernému vobědu se člověk musí nechat vyhodit.“

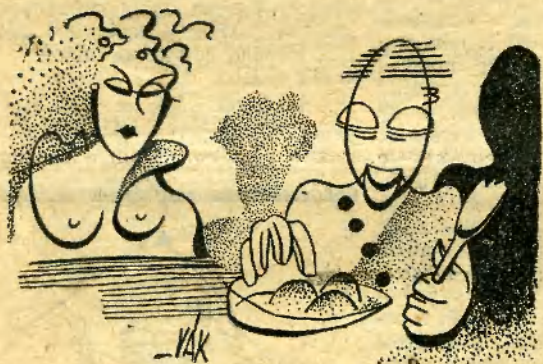
Berber.

Na venkově se ted'ka hraje „C. a k. přespólní maršálek“.

Longen.

Ty mě tolik připomínáš akumulátor...
???

Potřeboval bys nabít...

Nejužitečnějším tvorem na světě je slepice. Tu můžeš sníst než se narodí i po smrti.

Berber.

Dobré lyže
Sport „canada“
Vinohrady,
Satařikova 1.
Žádejte ceník.

— Čéce tak sem marod.
— Didi, a copak ti je?
— Ale mám pražený mandle.

Ze srdečného humoru pana Peroutky, animírky československé demokracie,
aneb

vrchol českého dadaismu šťastně dosažen.

Celá řada statů je ovladana diktarami nebo polodiktaturami; v Německu a Rakousku silně demokratické složky patrně podniknou svůj rozhodný zápas o moc. Pokud se týka uzemi na východ Francie, tu může oko pravověrného demokrata spočinouti se zalíbením jen na Československu. Jen zde podařilo se udižet demokracii v původním stavu.
Ferd. Peroutka
v úvodníku „Lidových novin“ 14. XII. 1930.

V jednom případě jsou na tom pohani lépe nás: Uctívají boha slunce, větra, deště a boare, takže, je-li bůbý počasí, vědí komu vynadat.

lord.

Tramp Vyžírka v hospodě huláče: „Himlhergot hospodo, co je to za pořádek, dávat mi mokrej talír?“

„Račte laskavě prominout, ale vona je v něm už polívka.“
Redskin ze „Seamewu“.

Sbírejte obaly HYDIKO.

— Heleď, komu se říká fízl?
— Špiclovi.
— A co je to špicl?
— No, chlupatej, hergot!!
— Jó a co je to chlupatej?
— To je tajnej, ty analfabete!!!
— A co je to taj.....
— Bác — buc — pic budeš mě furt míchat!

**Objednejte si ihned čísla,
chybějící vám do ročníku 1930.**

— Tak sem byl včera, pane kolego, řádně usazenej.

— Jejej, a kdo pa to, pane kolego?

— Ale, pucoval sem kamna.

Jak žijeme

lord:

o lidech.

Kdyby si člověk dal práci a vyšetřil, které stavy dodávají vlasti nejvíce dcer a synu, přirozeně by shledal, že jsou to stavy nejchudší. Poslední sčítání lidu konstatuje, že zámožné třídy mají mnohem méně dětí než chudé, a „Národní osvobození“ osvětluje důsledky tohoto zjevu těmito slovy:

...není nijakým tajemstvím, že na př. ve Francii nebude zaznamenán za nějakých 100 roků žádný přírůstek. Populační pokles je v úzké souvislosti s poklesem plodnosti (porodnosti), jež je tím menší, čím kultivovanější (vzdělanější) je národ...

Ejhle! Ty, mámo udřená, ustaraná, která jsi vychovala čtyři zdravé děti a nyní s radostnými slzami připravuješ plenky pro páté, které právě nosíš pod srdcem, věz, že jsi ne-inteligentní, barbarská, právě pro tento fakt. Že jsi myslela naopak, čím více kdy měla matka dětí, tím váženější že byla? Tím že větší úcty požívala? Ano, ale kdysi, za starých časů! Teď, když svým mlékem jsi odkojila čtvero dětí, styď se!

Tys sice jen hloupá, nevzdělaná ženská; ale řekni to těm tlustým pánům radům a jejich zlatem ověšeným ženám, jak dovedeš. Řekni jim, že vzdor tomu, že často jídáš denně jenom oukrop a škudliš, abys na neděli mohla omastit pár brambor, nechtěla bys měnit s nimi, kdyby svůj dost horký život, nemohlaš občasně osladit úsměvem a zavržením svého dítěte. Řekni jim, ty hloupá, nevzdělaná ženská, těm moudrým pánům radům, kde by dneska byli, kdyby jejich máma byla také kultivovaná a nechtěla mít děti. A otaž se jich také, jaký je tedy účel založení rodiny. (A jen se nestyď a pověz jim, že nepovažuješ za zvláště inteligentní jejich synky, kteří chodí a plouží se po ulicích jako mátohy, tváře vyzáblé, postavy vychrtlé na kost a kůži, že by člověk každému z nich na potkání dal almužnu. Že nepovažuješ za přemíru inteligence, chodí-li se ve třiceti letech léčit na impotenci. Ba, že ani nechápeš žádnou kultivovanost v tom, měla-li dcera pana rady umělé potrat proto, že v dnešní době mít děcko není „chic“!)

Seděl jsem na židli, na magistrátě v hospodářském oddělení a poslouchal jsem nějakého člověka, kterého vyslychal mladý úředník a podrobně si všecky údaje zapisoval. Z jeho vypravování jsem seznal, že pochází odněkud z Hradce, kde byl na statku zaměstnán jako podruh. Nyní je už delší dobu bez práce a tak myslí, že snad tady. Nemají už co jíst. Je zde v Praze sice něco jeho příbuzných, ale to jsou lidé, kteří by se mu pro jeho změnu z venkova do Prahy ještě vysmáli a hlupců nadali. Proč tedy vynášeti na trh hostejných a posměvačných očí své bolesti? Mluvil otevřeně a věcně, z celého jeho zjevu vyzařovala bodrost a poctivost malého venkovského člověka. Odpovídal na otázky klidně, a teprve, když byl tázán, zdali má nějaké děti, udiveně se pobouřil:

„Zdali mám děti? Žil jsem vždy střídavě a poctivě, nevím proto, proč bych je neměl mít?! Nebo jsem snad ještě příliš mladý? Je mi dvačtyřicet let!“

„No, pantáto,“ konejšil ho písař, „vždyť vám nikdo nic nevytýká! Tak kolik máte dětí?“

Uklidnil se a odpověděl:

„Třináct.“

„Có-ó-ó?“ otevřel hubu písař.

„No, třináct povídám!“

„Tak nám je, pantáto, vyjmenujte,“ oddechnul s respektem úředník.

„Pepík, Máňa, Jarda, Náňa, Lidka, Franta, Bokouš, Honza...“

Tady se otec náhle zastavil a zrozpačitěl. Ne a ne dál.

„No, to máme teprve osm,“ zavrtěl hlavou úředník, „nemůžou dále?“

Rozpaky otcovy stále rostly. „Tak počkaj,“ zarděl se teď do krvava,

„matka mi je pro jistotu napsala. Sáhł do vesty, vyňal ušmudlaný papír a rázem bylo nalezeno zbyvajcí potomstvo.“

Ještě několik formalit a majitel početné rodiny odcházel vítězně s lístčkem v ruce — — —

Cestou zpátky připletl jsem se na Uhelném trhu nějak ke dvěma paničkám. Kožichy, v uších botony, na rukou těžké náramky. „Ano, ano,“ přitakala prvá, na které bylo vidět, že nezajde na podvýživu, „bida je teď všude velká! Děsná nezaměstnanost! Můj muž musel propustit několik desítek dělníků; chudáci, co budou teď dělat! Mají také ženy a děti, budou mít teď hlad. Ještě, je to bída!“ Ustaraně se zatvářila, nasupila obočí a vzdychla. „Ba, bože, je to bída!“ Pak sebou trhla, nahlédla do tašky a vesele zvolala:

„Jsem to husa! Pro nás jsem krocana koupila a na játra pro Fifinku jsem zapomněla!“ Zasmála se hlalohlivě a už ve dveřích u řezníka dodala: „Jí, potvůrka, jenom hovězi, jiný nechce!“

Vzpomněl jsem na slova podruhov: „Trochu špíny v hrnečku je špatnou posílou na celý den, ale zaplat Pámbů, že alespoň máme k tomu krajíc chleba.“

A pochopil jsem, že je dobře zařizeno, nemají-li někteří lidé děti....
lord.

— Proč si v budouc sfackoval toho kluka?

— Von vo mně říkal, že sem známěj rváč.

squaw

stránka našich děvčat

Proč není dobrou kamarádkou!

Marta, tak se jmenuje (Marto, budeš-li to čísti, tak odpusť, že to piši), je děvče čtyřiařicetileté. Když jí bylo 6 let, zemřela jí matka, byli čtyři sourozenci, tři chlápce a ona. Táta si brzo přivedl ženskou, ale ne pro děti, pro sebe a pro postel, a tím nastalo ubohým dětem peklo, nejvíce pro Martu. Nikdo se o ně nevzal, nikdo nezastal a když šli k tátovi pro ochranu, tak jim ještě přidal nějakou tu ránu. Chodila jsem s ní do školy. Protože o Martu nikdo nepečoval, byla vždy roztrhaná, špinavá a měla vši. Ta děvčátka, čistá a nafintěná, která rozmazleně říkala „matinka“, „mamá“ a „papá“, ta se jí štitila a tak seděla mezi náma, chudýma holkama. Ale ani v té škole jí nebylo líp, slečna trpěla jen na ty pěstěné holčičky, které jí nosily kytky a dary a my pak jsme tam byly jen proto, že jsme tam musely být. Toho ponížení — těch ústrků proto, že jsme byly chudé. A tak Marta vyrůstala v bídě, v ránách a strádání. Když pak vyrostla, šla do služby, ovšem v Praze jí nikde nevzali a tak šla ven k sedlákovi, který z ní udělal ubohého zmetka-otroka. Musela mu sloužit i tělem a při tom musela mlčet, neboť jí dovedl ranama umlčet. Když pak ten poměr nesl následky, ona totiž otěhotněla, šla k sedlákovi o radu, ale on jí začal nadávat, že se kurvila s každým pacholkem a teď, že to chce svést na něj, tak šla k jeho ženě, ale místo, aby si polepšila, jak se utěšovala, začli jí oba dva tlouct, až byla samá krev a když pak šla k četníkovi o pomoc, tak se jí hrubě zbavil tím, že prý mu nic do toho není. Ovšem, kdo pak by se staral o chudou holku. Nějaká bába se nad ní slitovala a odpomohla jí od přírostku, čím však také silně poškodila beztak již chabrné zdraví. Ležela dlouho v nemocnici a když jí propustili, nezbylo jí nic jiného, než jít buďto domů anebo na ulici. Byla ale ještě příliš mladá a prožitě utrpení jí nahánělo tolik hrůzy, že se raději odhodla jít domů, kde na ni čekalo peklo dvojnásobné. Utekla znovu a prodělala již všechno to nejhorší. Nyni také jezdí na tramp a jede s každým, kdo jí vezme, nechá jí vyspat a dá jí najíst, jede snad jen proto, ale kdo má práva jí odsuzovat? Slyšela jsem již tolik stížností na ní, že dělá nám trampkám

ostudu, že se musí za ni stydět a své opovržení jí dávají příliš na jevo. A Marta nemůže být jinou, než jakou je: zlou a sprostou, vždyť nepoznala nikoho, kdyby jí jen trochu ocenil, kdoby jí ukázal, že je také člověkem. Mluvila jsem s ní a ona mně řekla: Ty se mne neštítíš? Bylo mi stydno za to. Což ty, Marto, nejsi člověk? Dívko milá, ubohá, všichni, kdož tebe opovrhují, se dopouštějí na tobe stejného zločinu, jako ti, kteří tě takhle zničili. Ne, ty nejsi špatná, ani zvrhlá, jseš jen ubohá trpící, která zasluhuje nejvíce soucitu a sympatie. A vy, které jí opovrhujete, vy už se nemusíte bát, že vám bude zase dělat ostudu, neboť Marta již sotva dočká jara, zlé utrpení a tubera činí konec jejímu bědnému životu. Má milá Marto, ty víš, že je tu někdo, kdo tě má rád, pro koho jseš čistá, víd? Božena.

Bábrdlínko ze Seamew!

Opravdu jsem byla nadšena, když jsem čela tvůj návrh v Trampu. Sem pro to, abysme si taky udělaly my holky ze Seamewu slezinu a vůbec, celá ta potlašina divčího národa by se mohla u nás odbyvat. Kdyby Morgan nebo Redskin chtěli něco namítat, tak jim vytáhneme katata na stožár jako poslední a do kafe dáme pepř. Máme přec většinu. Prozatím tě ahojuju a řekni Morganovi, ať se u mně stává. Mám mu co říct. Marta ze Seamewu.

Haló, holky!

Tak sem byla jako správná trampka taky na ty slezině, co pořádal Nora a ostatní, kluci, tady u nás v Budvajsu a nemálo jsem se podivila, že jsem tam byla mezi sty hochy skoro jediná holka. A jelikož nechci věřit, že v Budvajsu je jenom tak málo trempků, myslím, že to bylo od těch ostatních hodně blbě, že nepřišly na tak důležitou schůzi, jako byla ta. Neblbněte holky! Tramping se nezakáže jenom našim klukům. Také vy, spustlé trampky, nebudete smět do těch našich lesů a jestli se kluci namáhají, aby takovému zákazu zabránili a naplníjí všechny své síly v boji proti paďourům, tak i my jejich squaw nesmíme zahálet a čekat, co dovedou naši kluci, nýbrž musíme po jejich boku pracovat a kdyby bylo třeba i bojovat. Tedy: příštích schůzí se musí zúčastnit ne jenom všichni kluci, nýbrž také všechny trampky. Do pa-

ďourů — hej rup! Blay z Badějovic. P. S. Nuže, kde byly ony „velké“ trampky Haydée a Mary?

Občanstvo trampířské!

Jelikož jsem potomkyň Evy, tak si domnělím, že mě přijmete též do vašeho hnutí, ačkoli jsem, jak se v paďourštině říká, kuchyňské nic, neboli „služka“. Přesto, že nejezdím na tramp a nedělám jiné věci, protože na ně nemám čas a musím p. t. paďourům v neděli vařit oběd, si myslím, že patřím docela k vám. A aťžto mě velmi poohlil ten článek vo ty hereče ve 3. čísle t. r. Trampa, osrdím, tak jsem si myslila, že byste si mohli více všimnat těch našich řad, jestli jsou vám, totiž milé červené ruce od mytí nádobí, myslím, že mezi námi by se dalo též něco dobrého sehnat. Doufám, že si dobře rozumíme. S veselým Ahojem taky Božena.

Ahoj Molly!

Vidím, žeš dobrá kamarádka a jako takové si Tě vážím. Sleduji s Marry naši stráněčku v „Trampu“ a moc ráda jí čtu — ale ti kluci nás naskukují — jen jednu stranu! — Málo, ale přec, víd? — Myslím, že veškeré pokusy navázat kamarádství s tak zv. „trampy a tranpkam“ jsou zbytečné. — Což někdy hluší uslyší? — Tak, jako marně volá chudý spravedlnost a štěstí, marně voláme my po kamarádství s nimi. Jsou hluší k nám — kdo chce, ten je i bez volání upřímnou kamarádkou. Tak, jako kluci jsou upřímní ke svým kamarádům, budem si i my upřímné. S mocným Ahoj a do paďourů hej—rup (ale brzy, moc se roztahujou).

Clara,

osadnice „Faty Morgany“.

Vesele k sobotě.

Někdo je opřen o smrk, heká a z častého „blues, blues“ dá se soudit, co tam dělá. Dva jdou okolo. „Hele, ten si jistě uklohnul něco podle kuchařský hlídky našich squaw.

— Zdá se, že přece ta Lidy probudila v děvčatech zájem o tramské kamarádství. Po každé je teď „Sguan“ s a mý dí v čí článku.

— No, dovol, snad by jsi nechtěl, aby se sguan skládala z mužských „článeků“? Lucie.

Dopadlo by to podivně, kdyby dal dobrý voják Švejda plukovní prapor do frcu jen pro to, že ie neidražší zástavou.

drby z čundrů

Všechny Jihočeské osady!

Oznamte nám adresu svého šerifa!
Nutné, pište hned! Adresa: „Trampský výbor“ v hostinci pana Světela, C. Budějovice, Střelecký ostrov.

Za Jihoč. Výbor:

Nora.

„Udolím peřejí“ jsme se toulali bez cíle a bez naděje. Mnoho sychravých nocí proseděly jsme bez přítele, čekalice na měsíční západ. Nočním tmám záviděly jsme hvězdičky, a nebi měsíček. Znechucení velkoměstským životem, chudobou a bohatstvím, stali jsme se všichni sobě rovnými, jeden druhému bratrem a všichni dohromady kamarády.

A dnes není již u ohně sedících osamělých jedinců se svráštěnými čely, ale smečka osamělých vlků, samotářů a těm dobří lidé říkají hoši z „Údolí peřejí“. Rádi pomohou potřebnému člověku a sdělují s ním i jeho bolest. Rádi bojují za čistotu trampingu a politika je mezi nimi zbytečností. To jsou jejich hlavní zásady a proto nezapomeňte nikdy je pozvat do boje za správný tramping. Šestadvacet zálesáckých paží čeká. Stačí zavolat do lesních samot senohrabských

„Údolí peřejí“.

Nově založený trampinklub kamarádů z chat Marion, San Marino, Santa Fé.

Pokladník: Předseda: Jednatel:
Mery. Johnny. Rolf.

Osady „Idaho“ a „Modrá osma“ v Budějovicích a všechny osady, které se nezúčastnily schůze, pošlete zástupce k poradě na slezinu výbor!

Za Jihoč. Výbor:

Nora.

P. T.

Veřejnosti trampské na vědomí se dává, že jsme založili v čistě pačorském hnízdě ve Smidarech vosadu trampulat, kerejm se říká „Ulejšváci“. Kluci z Hořic, Bydžova a Chlumce vozvete se, kde bychom se mohli sčuchnout. Ahoj! Za vosadu

Kamedy, šerif,

Parasit, Harvard, Ursus, osadníci. Žádáme o rychlé uveřejnění. Umíme jinak dosti dobře boxovat.

Pozn. administrace. A my vás, holomci, žádáme o okamžité zaslání obiednávký, poněvadž do vašeho hnízda žádný „Tramp“ nechodí. Tak ať si tam nemusíme došlápnout!

Oznamujeme tímto, všemu trampskému světu, že v Nymburce vylíhla se opět jedna funklnová osada „Rudý Motýl“. Obsahuje šest mladých chlapů, kteří slyší na jméno: „Wiking, Packard, José, Vinetou, Hobard, Pyšvejc“. Hřimavé Ahoj za osadu „Rudý Motýl“ provolává šerif

Vinetou.

Uí, uí!!!

Všem bojovníkům a icím knene trempů! Oznamujeme, že po několikaletém boji proti bledým tvarim (pačasum hajnym . . .) jsme se usnesli, připojit k druhým osadám za účelem vvhubení pačourského živlu a řveme Ahoj! Hugh. Za osadu „Modrá Želva“ a za nemožného šerifa Wanagu osadní pitomeček Vinogo.

Budějovický trampský výbor koná své sleziny každou středu v 7 hodin na „Střeíáku“.

Nora.

Má krásná a neznámá čtenářko „Trampa“.

Příznávám se, líbila jste se mi velice — nemohl ale jsem se s Vámi rozejít jinak, než jsem se rozešel. To, že jsem řekl tak silné slovo, jste zaviniila Vy, tím, že jste v hovoru zabočila na tak nešťastné a k silným výrazům provokující téma . . .

Nenechte se mýlit! Bolestí rukou, brýlemi a sečtělostí, kterou jste mylně považovala za akademické vzdělání.

Nejsem z Vašeho maloměstského světa . . . jsem rebel a proletář a můj vztah k lidem Vašeho druhu bude vždycky a práve tak negativní, jako k dnešní společnosti vůbec.

Co Vás se týče, myslím, že jste mi společenským postavením velice blízká. Všiml jsem si dobré, jak jemně zduřelé byly konečky Vašich prstů. Zahlédl jsem také skvrnu způsobenou razítkovou barvou na Vašich šatech, kterou jste marně se namáhala zakrytí a to mi stačí, abych uhl, že za koketní „buržoustkou“ skrývala se proletářka, která za 400 Kč měsíčně „jen tak“ anebo za 800 Kč ze všim „příslušenstvím“ někde v kanceláři krásně zařezává.

Tedy k věci, dívkeno.

Zbožňujete soukromé vlastnictví, které existuje jedině tím, že pro miliony mě i Vám podobných vůbec neexistuje.

Zásadně jste proti sovětům, nemůžete jim odpustit, že dostaly se k moci násilím a zapomináte, že i Vámi zbožňovaná forma svobodného obchodu a volné soutěže což již jedno ani druhé dávno není, neboť

tyto věci nahradila epocha imperialistická monopolem), dostala se na svět násilím. Či snad nevíte nic o velké Revoluci???

Bojíte se revoluce sociální, že padnou jí za obět lidské životy. Zapomináte, že z krve padlých v této revoluci vyrostle svět příznivý všem, aniž by jste vzpoměla na světovou válku, ve které vykrváceli miliony lidí za zájmy několika šilenců, a aniž byste také postřehla přípravy k válce nové a hroznější . . . Hnuší se Vám socialismus proto, že dá ženu do náruči každého kolemjdoucího (a to jedině ve Vaší fantasi, nebo nejvýše v pracovně Olgy Fastrové) a zapomináte na miliony Vašich sester, které vháni kapitalismus do náruči mužské spodiny (opravdový muž lásku nekupuje) a zdá se mi docela, že o té věci mohla byste hovořit i z vlastní zkušenosti, neboť i vůni tabáku a pudru jsem postřehl.

K dovršení mého utrpení jste se prohlásila za trampku.

Má milá dívkeno. Nedělejte to podruhé, mohla by jste naraziti na někoho temperamentnějšího a mohlo by padnouti pár facek. „Čistý tramping“ jest v první řadě podfuk a v druhé řadě omyl důvěřivých. Tramping „čistý a nečistý“ neexistuje. Jest pouze Tramping jako zvláštní forma dovolávání se života utlačované třídy.

Váš

Venca Brouk.

Roztokrásnou a pro mnohého trampa i poučnou je nedávno vyšlá povídka V. I. Vančury, „Cesta“. Je to malá Ilias a Odýsea dvou hochů, která však neskončí ani porážkou trojských, ani zpačouřením Odýseovým u rodinného krbu, ale proměnou snů, poznavších, že „záře nad světem není jeho sláva, ale rudost boje“, v dělníky, kteří „pracují na vinicích, v přístavech, na stavbách silnic, drah a tunelů, kteří demonstují, vedou stávky a včas potřeby střílí.“ Pro Vančurovou svrchované poetickou řeč a krásu slohu možno knížku doporučit k poučení zvláště našim trampským básníkům a povídkářům. Knížka málem bibliofilsky upravená, vázaná Kč 9.—. bengalo.

Osada redakce

Provolání!

Žádám tímto kamaráda Frantu Posnera o prominutí, že jsem o něm uveřejnil v č. 2. na str. 14. zprávy, které se nezakládají na pravdě a veškeré urážky o něm odvolávám!

San Diego — Dont Werry.

Tobě Tome a osmi klukům z osady „Apačů“ v Čes. Budějovicích.

Co jsi chtěl na trampské schůzi 25. ledna, která nás měla informovat o tom, jak se bránit proti zákazu trampingu? Jen ses pochlubil svou světlou uniformou Toma Mixe. Ty, který jsi zianatisován z kina a toužíš lovit indiány, ty chlapečku, který chceš na své děšně pracovat matce koně, ač podle tvého rozumku byl by si úměrný kůň, ale houpací, ty, jenž máš svoje blbě, měkké ručky věčně schované ve glaci rukavičkách, ruce, do kterých říká Franta Šerif abychom kopli, když jsou nám podávány. Proč ty vlastně se nazýváš trampem? Ty také jezdiš ven, abys na půl druhého dne zapomněl na nespravedlivý kapitalistický řád? Ty také chodíš ven se osvěžit a odpočinout, abys druhý den mohl dít a ohýbat břbet před kapitálem? Vždyť tobě nikdo nemůže pro matčiny peníze zakázat trampovat a la Bill Stin. Ale staré přísloví říká: „Vrána k vráně sedá atd.“ Proto doporučujeme Ti, aby sis našel takové jako jsi sám a nehecoval naše chudé, snad dobré kluky. A vy, kamarádi, až zase přijдете na osadu, nasadte si střízlivé brýle a první, co potom uděláte, bude, že spálíte své bláznivé uniformy a dáte panu Tomovi hobla takového, že ho to hned pustí a dá si rozchod. Vy proletářský kluci (a tēmi, myslím, jste) nemůžete mít přeci stejný názor na život jako takový rozhyčkaný mazánek, který, když řekne: „Mamá, potřebuji 100 Kč“ „máti vyplázne stokorunu (zrovna takovou, na kterou vy se musíte dít celý týden) a ani nemluví. A pak, až uděláte v osadě pořádek, sejdem se, buď u vás neb tady a uvidíte, že vám bude lépe i lehčeji, až si stisknem ruce a hledíc si do očí zabovíme. Volnému trampu a nové osadě „Apačů“
Ahoocooco0000oj! Joe z rudé taigy.

Z Francie.

Ahoj, kluci a holky!

Na vědomost Vám dáváme, že nás tady policajti nehonějí a proto sme se sčuchli a založili českou vosadu „Pendrek v trapu“

Dyby si snad někdo tady tudy čundroval, nevopomeň nás pozřít, budeš řácky uvítanej a pohostenej. Taky kdo by si chtěl se tady s náma usadit, kraj zdravej, makandu vopatřime, baráky máme, tedy piš, holky můžou taky, sme svobodný!

Ať rostem, ahoj!

Za vosadu:
Bibjerry, Šerif.

Adresa naše zní:

Jerry Oliva,
Baraquements Fouche au Maroc.
Le Mans Sarthe
France.

Máme nového proroka.

Kluci, já to hned říkal, jak leze ten sníh dolů, že se něco stane. A taky jo. Máme nového trampského stařešinu, kráčejičeho ve šlepečích J. R. Gregora. Snad jste si to někteří převalabikovali a když né, vo nic jste nepřišli, já ten papír sice nosím stále u sebe, vždyť nevím, na co ho můžu někdy potřebovat. Chudák, tak otcovsky nám radí, že pohnul oči mé k slzám. Von mně přesvědčil a já tomu věřím, že nám s tím zákazem trampinku nemůžou nic udělat. Vážně. A myslím, že na potlachu v Modrým sále všichni kluci lhali. Hošankové vona taková rada od „staršího trampa“ je někdy dobrá, ale nesmí se podle ní nikdo řídit, neboť stáří je holt stáří. Mám hroznej strach, vždyť budu jednou taky starej — no né.

Sledujíc vyšší cíle
za ještěstarší trampy

Angličan.

Osada „Čundravejch kluků“ v Bokokvě hlásí ustavení.

Pižeň!

Kamarádi, každý čtvrtek k Noskom-Božkovská.
Nezapomeňte, přijďte!

Ua, Šerif.

Pilgrim-boys.

Se ozvall — konečně...

Musili 3 roky čekat, nechali vyrůst spoustu chat a osad, než si vzpoměl na prototyp pravého tuláka-světoběžce, na trampa silničního — na ony pravé, původní viky a šakaly trampingu — je ilch dost, samotářů...

Babuškin, Mate, Géza, Votary a ostatní, kteří nevěří v chaty, kteří vidí za každou chatou příseru tenisových courtů a nažehlených krémkaihot s pukama.

Pilgrim-boys, kteří s opovržením a pravým vlčím zamručením vycení zuby nad švachtáním, takové Májinky neb Blanky — „trampky v mezích zákona a maminčina svolení“...

Pilgrim-boys, kteří smutně si odplivnou nad takovým slavným interview se slavnou film-star, co by ideální trampkou (viz Neubauer): „Tramp“ nesmí být „Hvězda“!...

Pilgrim-boys byli základem trampingu a zůstanou jím!

Silniční tramp nikdy nezpychne a nezpaďouří...

Tramping se rodil bez chat — s pouhým žebradím přes rameno a vrátí se zase k němu. Právě dnes — v době, kdy je tramping v nebezpečí, ohrožen útoky a režimem, zbydou jen trampové nejotužilejší, silniční...

Myšlenka potlachy je sice lákavá — neradím však jej svolávat — zúčastněme se raději spolu s ostatními velkými podniky a obrannými potlachy všetrampských. Bude to užitečnější a nabídneme jeden každý všechny své síly a pomoc jak T. V. D. tak Trampskému Obrannému Výboru.

Kamarádi, zmužile do boje, za náš volný čas, za naše silnice a za naše lesy!

Táta z Murmanu.

Ahoj trampové, již v sobotu 14. února 1931 koná se v Kutné Hoře ve velkém sále „u Vančurů“ velký potlach trampů s originelním programem. Jazz-Band-orchester, tanec, vstup volný. Kamarádi, přijďte s děvčaty i bez nich. Osady uspořádejte hromadné výpravy a oznamte včas na ad.: Olda Zubec, K. Hora, Voce-lova 341. Přijďte tak, jak jste, žádné strojení a přípravy. Podpořte svoji účastí náš místní boj proti paďouřině. Spoleháme, že 14. února bude Kutáň znít ohlasem vašich kroků a písniček. Nezklamte nás a na shledanou, sobota 14. února. Pořádají osady: Lososí Údolí (Kutná Hora), Stormy River (Kolín).

Osada „Adelaida“ přesešla do zimního lágru do Unhoště v Poďkozi. Jezdíme k dobrému kamarádovi Dandyemu a řveme z plných hrdel „Do paďouří hejrop!“ Ahoj!

Macendy, t. č. referent osady.

Ahoj Pižeň!

Bývalý svědce a stávající dobrý tramp Kybl vstupuje do stavu manželského s černovlasou malou Zandou. Přejeme štěstí v životní pouti a děkujeme za pozvání k oslavnému potlachu.
Redakce t. listu.

KDYŽ KANADKY TEDY OD VÝROBCE VESELÝHO

PRAHA — Jáma.

Malý oznamovatel.

(Slovo 1 Kč. — Pro předplatitele a prispívatele 70 haléřů. Tučně tištěné slovo dvojnásob)

Prodám chatu v Srbsku.
Souček — Smíchov, Resslova 848.

KAMARÁDI, NAVŠTIVTE MĚ! Prodávám dobré gramofony a ještě lepší desky za levné ceny. Nové desky la šlágry 9.90 Kč. Píhert, Praha II., Spálená 15.

STARŠÍ ŠATSTVO, obuv a veškeré odložené věci nejlépe koupíte i prodáte u „Partie“, Praha VII., Belcrediho tř. 40. Ceníky vetešnického zboží zdarma.

KANADKY ia vysoké 260 Kč, polo 195 Kč. J. Skála, Smíchov, Štefánikova 23 (u Anděla).

VZDUCHOVKY, PISTOLE velmi výhodně **Vyskočil, Smíchov, Palackého 2.**

KANADKY ia dulbox, vysoké a polo-vysoké má jediné **V. Pr a ž m a, Smíchov, Nádražní 5 (u Anděla).**

MALÝ OZNAMOVATEL OPATŘÍ VÁM VŠECHNO!

KAMARÁDA ani ne tak slušného, jako dobrého kluka hledá tramp. Píš brzy na značku: „Darebové všechno spolu“.

PRODÁM trampskou chatu na Kačáku. Zn.: „2500 Kč“.

KOUPÍM chatu u vody. Značka: „Udejte cenu“.

KOUPÍM PODÍL skutečně trampské chaty. Zn.: „Do pačourů hej-rup!“

PRODÁM zánovní basketaru. Zn.: „Cena podle dohody“.

NÁSLEDUJÍCÍ ZNAČKY mají v administraci dopisy: Trampky 10, Moly 1, Předem dopisovat 2, Hotově 1, Osada 2, Kamarád 2, Bogan 1, „2000“ 2, Sofort 1, Cena 1.

PRODÁM CHATU v Pikovicích-Petrově. Zn.: „Srub“.

Zdarma

Gézy Vcelichy „Pěšinou snů“

nebo

Standy Dervise

„Dva roky v polepšovně“

obdrží každý, kdo získá pro „Trampa“ nejméně pět nových předplatitelů a zašle od každého předplatně aspoň na měsíc předem.

Osadní pošta.

Klukům z Toweru Emilovi a Jardovi!

Bylo to všechno dobré! Děkujem za chrápandu a čaj. Na shledanou u nás!

Štěpina, Rudla Jezerník a Olda z „Lonne Staru“.

Kamaráde, Jacku Manle, šerife „Anity“!

Kolik kamarádů mě odepsalo na mou výzvu o trampu, Jacku, hádej? Pouze dva, byl jsi to ty — prvý a druhý, kterýho jsem volal, až teď. Vid, neznal jsem tě nikdy, ale stačí upřímný dopis a kamarádství na betón, pozná se kluk, třeba jsem byl od tebe přes 500 kilo a dovedeme si pokecat o tý dnešní bídě a o všem, co koho bolí. Pozoruj, jak se ty kluci — kamarádi — štvou, co s toho mají, jim nestačí dobré slovo, jít jeden s druhým za stejným cílem. Jednomu se nelíbí „tramping“, ten by tam chtěl mít nějaké divadelní kus a druhý, psát do své nojvo hrdivství a mi, kdyby sme si tam chtěli napsat svoje bolesti, vysmějou se nám, žel Manitou — „jaky trampové“. Psal bych ti více, ale druhý kluci chtějí taky psát, proto končím, já bych ještě něco napsal, ale vono se to nevyplácí. Zdravím Smiteka. Tobě, Jacku Manine, tisknu ruce, kluku drahá, řvu Ahoj, tulák Pierre Manin.

Jardo Vřesalé!

Ozvi se! Viš že jsem tě dlouho neviděl, přijed k nám do Úval v neděli odpoledne, je u „Záčku“ čaj, tam jsem každou neděli. Ahoj! Jenda Tourek-Vofíšek.

Mirkovi z osady „Trošeničká“.

Promiň mi, kamaráde, že jsem dosud neodepsal. Stal se mi malér na prkýnkách a nalomil sem si ruku. Napiši ti příštím týdnem více. Ahojuje Bludnej Joe.

Jacku Manine z Anly!

Nelkej, že sem se nemoh rozhoupat, ale nemohl som pro tu nalomenou ruku ti napísať, ešd dneš previt bolí (vono to bylo zlomení, musel sem do špitlíku). Napiš mi, hergot, brzo a přijed zaseje brzo. Posílám ti směnku na jednoho hoblá, „splatno a žalovatejno ve Strakonících“. A co je, ty umouněné učitelскеj, se slibenejma fotkama. Ahojuje Bludnej Joe.

Ahoj, ty „Chato nad mrtvovo peřeji“.

Podívej se, triploušku, at ti to není moc divné, že jsem nebyl na osadě již tři neděle. Za jedno, teple měsíc nemám ani fuka a kde bych vzal třikrát za sebou 8 Kč a za druhé bych tam musil z přirozené žravosti vokusovat palandy. To viš, kolem prvního už budou prachy a tak tam co nevidět zase budu. Hej, milánku, když už tam v neděli vzdvcky jsi, tak dej pozor na boudu, at tam žádněj nic nešlohne a ti parláskové z Marionu at ne-

dělají blbá kanadčata. Pokud se týká toho uhlí tam — kdesi za těmi lesy — tak koukej, at tam pomalu „není“! To viš, ty tužky už by mohli smrdět. A jestli mně chceš něco napsat, tak honem piš! Co nevidět, zase přiučím na osadu a všichni, t. j. spolu my dva zapějeme osadní píseň, tu, kterou ty máš tak rád: „Pásol Triplouš kanadv“ Happy Tripole! Ahoj, ty Sevillo! Jarde Voh.

„Kamarádi“!

Děkuji vám srdečně všem za milé dopisy. Nečekala jsem opravdu, že mi někdo napíše a tím více jsem byla potěšena. Vaše opravdu kamarádkské dopisy dovedly zpřijemnit ty jednotvárné, šedivé dny mého života zde. Nehněvejte se tedy, neodpovím-li hned, ale určitě poděkuj každému z vás dopisem. Ne-trpčlivě očekávám „Trampa“ a sleduj život ve vašich osadách a donám, že vás poznám osobně, vrátím-li se. Zatím tedy nezbyvá, než poslat všem kamarádkský pozdrav pomocí „Trampa“. Ahoj! „Mignon“!

Zane a Ferry z Onawaty.

Vy kluci zlati, stále vzpomínáte na náš kroužek, který se tak blbě rozblýl v nic a od té doby se nemůžeme slyšet. Ještě dnes o tom dost často mluvíte a obzvláště, když si vzpomenu, jaké to bylo fajn, když jsme se tak slezli u Krčmáře a dnes, když já jsem začal chodit z Máňou, tak vy se mě skoro vyhýbáte jeden jak druhý, nevím proč a také to nechci vědět, jen tolik, hosi, vzdýť ono to na vás také sedne a o dalším nemusíme mluvit. Kluci, viš, že je to Máňa, která udělala mezi námi tu propast, ale ta by se dala lehkou překlenout, jen chťtí vy a pak může být zase dobře, já jsem se vám nikdy nestřamí a nebudu, to iste mě špatně poznali, zvláště ty; Ferry, který jsi hned uražen. To je vše. co jsem vám chtěl říci. Ahoj! Fredd.

Ahoj! Osadě Way-ača v Pekle u Náchoda!

Pekelný Ahoj k našemu skuknutí řve bludnej Náchodák, toho času v Bratislavě z osady Silet Bay. Chlapi zarostlí, ozvete se! Jack ze Silent Bay.

Ahoj, Havrani!

V neděli 18. 1. m. při představení, pořádaném osadou „Strongheart“ v Lid. domě na Pankráci, byl jsem svědkem jednání, jež naprosto nelze nazvatí trampským, lze-li je vůbec nazvatí kamarádkským. Při představení ná-doby karikatury měšťácké rodiny a jejich názorů na tramping, tak běžných ve „veřejném mínění“, vystoupil kamarád Berta z osady Strongh a několika krotkými slovy se do i k l útoků, jež čl. demokracie vede vši státní aparaturou proti dělnickým trampům. Snad to, že v jeho řeči se ozvalo slovo dělnické tramp, oato přičinu některým „kamarádům“ a „také trampům“ z osady Havranů k postranním, babským útokům na jeho proslov, že je to zavlékání politiky do trampu! Kamarád B. se zmínil o zdrazení dráhy jako jednom z útoků na trampy. Máte snad vy, Havrani, nějaké koncese u čl. želez. cráru, že budete jezdit do osady první třídou, abyste v těch slovech „zdrazení“ museli vidět politiku? Nezakáže snad i vám čl. četník jiti tudy, kudy smí organis. turista, státem posvěcený? Nebo snad, až bude uzákoněna předvojeuská výchova, vytvoříte první tram p s k é sdružení, které ji bude prakticky provádět, aby ti, které tak nenávidíme, vás chvátili? Jak je ubohá, ta vaše malicherná pštroší politika! Neschováváte se před skutečností, ale hovoříte s ní, obracíte-li se proti nám, to je tram p s k é a statečné jednání! Životní zájmy dělníka a celé třídy, k níž i vy patříte, ač si to nepřiznáte, nejsou jen jeho právem, ale povinností všech kamarádů, kteří milují spravedlivý a volný život a proto i my všichni, kamarádi tvrdých rukou a rudých srdcí, dělníci trampové, budeme po boku dělníka, bojujícího o svůj život, radostný a spravedlivý.

Mirka z osady „Sédov“.

TRAMP 1929

Podařilo se
nám získati
pro naše
čtenáře prvý

ročník „Trampa“ a prodáváme jej po 20 Kč.
Pospěšte si, na skladě jen několik výtisků!!

„Morgane, sím tě, buď tak laskav, snažně tě o to prosím, půjč mi 2 Kč. V tom případě však, že by si mi ty 2 Kč nepučil, tak ti dám takovou přes kušnu, že druhou budeš subskribovat vo zem.“

Redskin ze „Seamewu“.

Jel osadní blb Makagén, jel ve vlaku a seděl u dveří. Přijde pan vlakovod, proštípne Makagénovi kartku a odcházíje práskne dverma. Dvirca se nezavřou. Práskne zase, dvírca zase nic. Prohlédne kliku, dobrá, práskne znova, a vrátka zase odlítnou. Pan dráha zahromuje maďarskou řečí, prohlídne panty, zámek, futra, všecko v pořádku. Práskne ještě jednou, a pak zase a znovu, a kruci tyrkl, to sou blbý vrátka! I vecl Makagén s pus-tým smíchem: „Kterak že to chcete zavřít, pane ČSD, dyž já tam dycky strčím dva prsty!?!“

No, ale musí mít Čeček radost, že má ty káčky!

Měl nováček Šubrt prvně kasární vartu. Ráno měl přijít generál na štáru a mlej Šubrt měl zrovna návštěvního. Kaprál už dvakrát byl u něho, poučuje jej a ptá se, nešel-li už pan generál.

Najednou přijede vozidlo a z něho pan generál si to píčí ke bráně. Šubrt nechal všeho, běží mu naproti a hlásí: „Pane generále, dnes to dopadne špatně, pan desátník už se po vás dvakrát sháněl.“

Bella.

Ā nyní něco praktického.

Přijede-li z vás někdo do Hamburku, nechť zajde do „Mezinárodního klubu námořníků“ (Internationaler Seemannsklub, Rothesoodstraße 8), kde najde každý večer sta kamarádů (kamarádů) z celého světa. — A bude-li si přát, tak se na mne doptá. — Mimo to podařilo se mi zjistiti adresy všech těchto Mezinár. klubů. — Kluci, uschovejte si toto číslo, snad to někdy budete potřebovat! — Veselé potluchy a připravujte čundry! Zvláště zdravím kluky, kteří u mne byli každý útery (v Praze VII.), Brdy a Marko a spol., jež „trampují“ na vojně.

Fr. Fan-Grube-Hamburg.

Anglie:

Londýn, 88, East India Dock Road.
Newcastle, Socialst Club, Royal Alcade, Pilgrien Street.

U. S. A.:

New York, N. Y. 28, South St.
Philadelphia: 216, Walurst St.
Baltimore, MD 1710, Thames St.
San Pedro, Calif., 265, W. 4th. St.
San Francisco, 160, Stenart St.
New Orleans, Lo. 308 Chartres St.

Francie:

Marselle, Rne Fanchler, 10.

Dánsko:

Odense, St. Jorgensgade 40, I.
Esbjerg, Smedegade 11.

Německo:

Hamburk, Rothesoodstraße 8.
Brémy, Neptunstraße 22.

Belgie:

Antverpy, 24, Rijn Kaal.

SSSR:

Archangelsk, Naberezhnaja 55.
Batum, Ulitca Schmidta 12.
Leningrad, Prospekt Orogodnikova 15.
Mariupol, Portkomvod.
Nikolajev, Portkomvod.
Novorossijsk, Standart, Ulitsa Sacco 8 Vanzetti 7.
Oděsa, Boulevard Feldmann 9, Dvoretz Morlaka.
Potí, Portkomvod.
Vladivostok, Ulitsa Lenina 48.

A projdete-li všechny tyto kluby, pak můžete teprve říci, že jste řádní světoběžníci, trampové. — Námořnické „Ahoj“
Kollia.

Trapem — Trampem.

— Jote — Praha 23./1. Bude se stavět zoologická zahrada. Děti, slepci a nezaměstnaní platí pouze poloviční vstupné.

— 23./1. Přijmeme se větší počet četníků do učení. Učební doba... (podle toho, jak se přijmou zakaz trampingu).

— 23./1. Český badatel jede studovat indiánské tance. Asi ve prospěch nezaměstnaných.

— Vítkovice. — Zdejší železářny ve prospěch nezaměstnaných pustí 1150 dělníků.

— Černé moře — Piula loď, piula v tmách po Černém moři, ale už nepluje, prej se sbouchla s Bílým Stínem a porodila Hvězdu. Ale ňák Šejdrem. Asi proto, že jela Expres a ještě k tomu Večer.

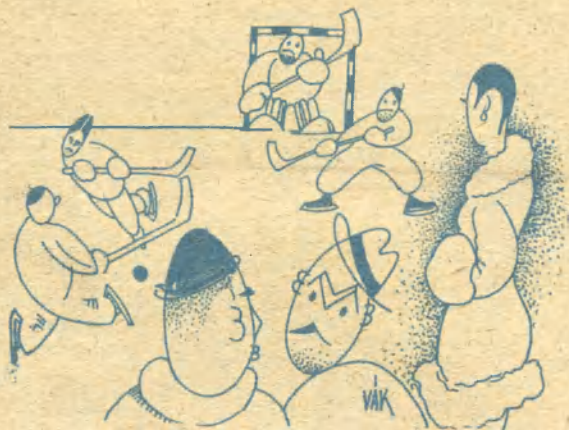
— Ženeva. — Zvláštní zpráva. Jak se právě dovídáme ze současné konference v Ženevě, bude pražským nezaměstnaným přidělena Císařská louka, aby se měli kam chodit pást.

Tak sme v tom blbě jako A. C. Sparta.

Ta taky chce pořád Svobodu a má prd.

Lefty.

„Dybych se nestyděl před Leilou tak sprostě mluvit, tak bych ti řek, že si vůl.“

— Heled', sociální demokrati prej přibejvaj?

— Di—

— Na váze.

Tudle sem byl s Tíbou v baru. Tak se koukáme zbožně na tanečnici, která se svíjí jako by v smrtelných křečích na parketách.

Najednou zařve Tíba:

— Šmarjá, slečinko, daj pozor! ať se jim do toho špagátu neudělá uzel.
Nora.

— Jak ti chutnala polívka, chceš eště?
— Jó, chtěl bych, ale se špičkou toho čibuku, co sem tam našel!
Leclán.

To m: „Může být něco mrzutějšího, jako když nikdo z celé osady neumí vařit?“

Flíček: „No Jéžíš! Na příklad Terry. Neumí a přece vaří!“
Ferry z Colorada.